

μαίας» τὴν ἀνάγκην, ἐν ἣ εὐρίσκονται αἱ ἐφημε-
ρίδες αὐται, ἔνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν φύλ-
λων, ἅτινα ἐκδίδουσι, καὶ τῆς ἀπείρου ἐκτάσεως
τοῦ Λονδίνου, νὰ τίθενται ὑπὸ τὰ πιεστήρια τὴν
δευτέραν ἢ τρίτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, ὅ-
πως δύνανται νὰ ἔχωσι διανεμημένα τὰ φύλλα
αὐτῶν εἰς τὰ διάφορα ἐν τῇ πόλει πρακτορεῖα τῆς
πωλήσεως κατὰ τὴν πέμπτην ἢ ἕκτην ὥραν τῆς
πρωίας· ταῦτα ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπαρχιακαὶ ἐ-
φημερίδες ἀνέβαλλον τὴν ἐκτύπωσιν αὐτῶν μέ-
χρις οὗ ἐξετυπῶντο αἰ τῆς πρωτευούσης, τοῦτο
δὲ οὐδεμίαν παρεῖχεν εἰς αὐτὰς δυσκολίαν ἔνεκα
τῆς ἀσυγκρίτως στενοτέρας περιφερείας τῆς δια-
δόσεώς των, χάρις δὲ εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῶν
σῶμα καὶ τὸν ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτὴν των, ἐρ-
γαζόμενον μετὰ πλείονος ζήλου ἢ εὐσυνειδησίας,
κατάρθουσαν νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν πρωϊνὴν αὐτῶν
ἐκδοσιν οὐ μόνον τὰς ἰδίας αὐτῶν εἰδήσεις καὶ
γνώμας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνας, ἃς κατὰ τὴν αὐτὴν ἀ-
κριβῶς ὥραν μετέδιδον αἱ μεγάλαι τοῦ Λονδίνου
ἐφημερίδες.

Τοῦτο ἦτο φοβερὸν κτύπημα κατὰ τῶν Λε-
βιαθῶν τοῦ τύπου, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ μὴ
τὸ ἀνταποδώσωσι. Εἰς τὴν πρόκλησιν λοιπὸν ἀ-
πήνητησαν φέροντες τὸν πόλεμον εἰς αὐτὸ τὸ ἔ-
δαφος τῶν πολέμιων, τούτεστι συνεταιριζόμενοι
καὶ ἐκπέμποντες ἰδιαιτέρας σιδηροδρομικὰς ἀ-
μαξοστοιχίας ἀναχωρούσας ἐκ Λονδίνου τὴν τρί-
την μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν καὶ φερούσας τὰς
πρώτας χιλιάδας τῶν φύλλων, τὰς ἐξελθούσας ἐκ
τῶν πιεστηρίων ἐκάστης ἐφημερίδος· τὰ φύλλα
ταῦτα ἠδύναντο οὕτω νὰ διανεμῶνται κατὰ τὴν
ὀρθόην τῆς πρωίας ἐν Βίρμιγγαμ, Μάντσεστερ ἢ
Bradford, τούτεστι καθ' ἕνα ὥραν ἐγένετο ἡ δια-
νομή καὶ εἰς τὰ προάστεια τοῦ Λονδίνου. Αἱ σι-
βάδες τῶν φύλλων ἀναχωροῦσιν ἐν ἣ καταστάσει
ἐξέρχονται τῶν πιεστηρίων, καθ' ὅδον δὲ τακτο-
ποιῶνται, διαιροῦνται εἰς χωριστὰς δέσμας δι' ἑ-
καστὸν σταθμὸν, καὶ κατὰ τὴν διάβασιν ῥίπτον-
ται εἰς τὸ κρηπίδωμα τοῦ σιδηροδρόμου, χωρὶς
κἂν νὰ σταθῇ ἡ ἀμαξοστοιχία.

Τὸ γεγονός τοῦτο παρέχει μικρὰν ἰδέαν τῆς ὀ-
ξύτητος, ἣν προσέλαβεν ὁ διαγωνισμὸς τῶν ἐφη-
μερίδων τῆς πρωτευούσης πρὸς τὰς τῶν ἐπαρχιῶν.
Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἠδύνατό τις νὰ ἀναφέρῃ κα-
ταδεικνύοντα οὐ μόνον τὸ πολυμήχανον καὶ ἐ-
πινοητικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν
τῶν διευθυνόντων τὰ μεγάλα ἐν Ἀγγλίᾳ ὄργανα
τῆς δημοσιότητος.

Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ὕφους καὶ τὴν ποι-
κίλιαν τῆς ὕλης αἱ ἐφημερίδες τῶν ἐπαρχιῶν κατ'
οὐδὲν ὑπολείπονται τῶν τοῦ Λονδίνου, ἂν δὲ
πρέπη νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς κριτὴν οὕτως ἀξι-
ωματικὸν, ὡς εἶνε ὁ Γλάδστον, οὐχὶ σπανίως εἰς
τὰς πρώτας αὐτῶν πρέπει νὰ δώσῃ τις τὰ πρω-
τεῖα. Ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι συχνότατα
εἰσὶ ποικιλώταται καὶ διασκεδαστικώταται, τοῦτο

δὲ διότι αὐται δὲν τηροῦσι τόσον αὐστηρῶς τοὺς
κανόνας τῆς δημοσιογραφικῆς ἐθιμοτυπίας, καὶ
οὐδὲως φοβοῦνται, περιστάσεως τυχοῦσης, νὰ
ἀναγράφωσι λεπτομερῶς γεγονότα, ἐν τῇ Αὐλῇ
ἢ τῇ πόλει συμβαίνοντα, ἅτινα δίδουσαν τροφήν
εἰς τὴν περιέργειαν μᾶλλον ἢ εἰς τὰς σκέψεις τοῦ
Κοινοῦ. Ἡ μεγάλη τῆς πρωτευούσης ἐφημερίς εἶνε
ὡς γηραιὸς διπλωμάτης, πάντοτε σοβαρὸς καὶ
ὀχληρῶς ἐνίοτε δουλῶν. Ἄλλ' ἡ μεγάλη ἐφημερίς
τοῦ Λὸνδῆ ἢ τοῦ Μάντσεστερ εἶνε ἐπιχαρὶς καὶ κομ-
ψὸς νεανίας εὐρίσκων ἀπανταχοῦ εὐσθεράν πρό-
σοδον, καὶ ὅστις τὸ ἐσπέρας ἐν τῇ Δέσχη οὐδα-
μῶς ἀξιῶ νὰ τὸν παρακαλέσωσιν ἵνα διηγηθῇ τὰ
πολλὰ καὶ περίεργα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔμαθε
τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἐπαρχιακὸν μὲν τύπον ἔχει πᾶσα χώρα·
ἀλλ' ὅ,τι μόνον ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ πράγ-
ματι ἀπαντᾶται εἶνε ἡ ἐφημερίς τῆς συνοικίας,
ἐφημερίς ἧς ἡ διάδοσις καὶ ἡ ἐπιρροή εἶνε περιο-
ρισμένη εἰς ἕνα μόνον προάστειον, εἰς ἕνα τῆς πό-
λεως διαμέρισμα, ὁποῖαι εἶνε λ. χ. τὰ «South
Kensington News», ὁ «Southwark Weekly». Τοιαύτας
ἐφημερίδας τὸ Λονδίον ἀριθμεῖ οὐχὶ
ὀλιγωτέρας τῶν ἐξήκοιτα, πάσας ἀμαξοῦσας
καὶ μετὰ ζήλου καὶ ἐμπειρίας συζητούσας περὶ
τῶν διαφόρων ἐπιτοπίων ζητημάτων, περὶ τῆς
καταστάσεως τῶν ὁδῶν καὶ τῆς υγιεινῆς τῆς συ-
νοικίας, περὶ ἀνατροφῆς καὶ τῶν τοιούτων, λαμ-
βάνουσαι λίαν ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς
ἀγῶνας καὶ χορηγοῦσαι πᾶσαν ἀναγκαίαν πλη-
ροφορίαν διὰ τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας τῶν κατοί-
κων τῆς περιφερείας των. Τὰ πλείωτα τῶν φύλ-
λων τούτων εἶνε ἐβδομαδιαῖα, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ
τινα συχνότερον ἐκδιδόμενα, καὶ δύο ἢ τρία ἐξ
αὐτῶν τοιαύτην ἔσχον ἐπιτυχίαν, ὥστε ἠδυνήθη-
σαν νὰ καταστήσωσιν ἡμερησίαν τὴν ἐκδοσὶν των·
μία τῶν ἐφημερίδων τούτων, πρὸ εἰκοσαετίας ἢ
τριακονταετίας ἰδρυθεῖσα ἐν τῷ προαστείῳ Is-
lington, πλησιάζει νὰ καταστῇ μία τῶν μεγάλ-
ων ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης.

Η ΑΡΑΧΝΗ

ὡς κύρη, σύζυγος καὶ μήτηρ.

Ὑπὸ τὸν περίεργον τοῦτον τίτλον ἡ γαλλικὴ
«Ἐφημερίς τῶν ζώων» (Gazette des animaux)
δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον ἀρθρίδιον, ὅπερ ὡς ἱκα-
νῶς ἐνδιαφέρον μεταφέρομεν ἐνταῦθα χάριν τῶν
ἀναγνωστῶν τῆς «Ἐστίας».

«Φύσει ἐχθρὰ τῶν ὁμοίων αὐτῆς ἡ ἀράχνη ζῆ-
βιον μονήρη. Πάντα τὰ οὕτω διαιτώμενα ζῶα
εἰσὶν ὡς ὑπὸ τινος κατάραν. Ὅταν δύο αὐτῶν
συνανηθῶσι, τὸ ἰσχυρότερον ἢ τὸ πονηρότερον
θὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸ ἄλλο. Αὐτὸς δ' ἔρωσ, ὁ φέρων
εἰς προσέγγισιν καὶ τὰς βᾶλλον δυστρόπους καρ-
δίαις, δὲν δύναται νὰ κατανικήσῃ τὴν σφοδρὰν
αὐτὴν ἀπέχθειαν, καὶ δι' αὐτὰ ὁ γλυκὺς τοῦ γά-

μου δεσμός εἶνε νόμος τυραννικός, καὶ διὰ τοῦτο ὅσον ἔνεστι βραχυτέρας διαρκείας.

Πολλοὶ φυσιολόγοι ἔκαμαν παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν γάμων τῆς ἀράχνης, αἱ δὲ μαρτυρίαι αὐτῶν, αἵτινες γενικῶς εὐρίσκονται συνάδουσαι, ἀναφέρουσι περιέργους λεπτομερείας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν συνάπτει τοὺς γάμους τοῦ τὸ μικρὸν ζωῦφιον.

Καὶ πρῶτον ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι ὁ ἄρρον εἶνε μικρότερος τῆς θηλείας. Διὰ τὴν μικρότερον ; Ἡ φύσις μόνη γνωρίζει, ἡ ὁποία ἔπλασε τὸ ζῶον.

Τὸ πρῶτον τοῦ ἄρρονος ἐρωτικὸν διάθεμα, ὅστις δὲν εἶνε τόσον εὐθήης ὥστε νὰ παρασυρῆθῃ ὑπὸ τοῦ πάθους του καὶ νὰ πέσῃ ἐλευθέρων αὐτοῦ θύμα, συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὑφάνῃ, οὐ μακρὰν ἐκείνης ἥτις ἔτρωσε τὴν καρδίαν του, τὸν ἐλαφρὸν ἱστὸν του. Περαιτέρως τὴν προκαταρκτικὴν ταύτην ἐργασίαν, προχωρεῖ λάθρα καὶ ἡσύχως, καὶ διὰ τινος κυπτήματος τοῦ ποδὸς ἐπιφέρει ἐλαφρὰν δόνησιν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κυρίας, ἧς ἐπιζητεῖ τὴν εὐνοιαν.

Αὕτη, ὑπολαμβάνουσα ὅτι λεία τις ἔπεσεν εἰς τὰ δίκτυά της, τρέχει ἀμέσως πρὸς αὐτήν. Σπουδῆ ματαία, τὸ θύμα δὲν εἶνε ἡ καρδία ἐκλιπαροῦσα ἀγάπην.

Ἄλλ' ἡ ἀράχνη εἶνε ἡ ὀλιγώτερον παντὸς ζῴου εὐαίσθητος εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἐπικλήσεις, καὶ ἡ τοιαύτη τῶν ἐλπίδων τῆς διάψεσις τόσον τὴν καθιστᾷ μανιώδη, ὥστε ἀντὶ εὐνοίας ὀργῆς μόνον καὶ ἀγανακτήσεως βλέμματα ἐξακοντίζει ἐκ τῶν οὐκ αὐτῆς ὀμμάτων κατὰ τοῦ ὀχληροῦ τοῦ ἀνησυχῶντος αὐτήν.

Καὶ τότε οὗτος, κατεπτοημένος καὶ τρέμων τὴν ὀργὴν της, σπεύδει νὰ φύγῃ καὶ κρυβῆ εἰς γωνίαν τινα, ὅπου μένει ἀκίνητων.

Τοῦ πρώτου τρόμου παρελθόντος, τὸ θάρρος αὐτοῦ ἄρχεται ἀναγεννώμενον, καὶ μετὰ μικρὸν ἰδοὺ αὐτὸς πάλιν ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς κυρίας.

Ἄλλὰ μάταιος κόπος, καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ αὐτὴ ἀποτυχία τὸν περιμένει.

Ἄλλ' ὁ ἐπιμένων νικᾷ. Ἡ ἐπιμονὴ του μαλάσσει ἐπὶ τέλους τὴν σκληροκαρδίαν, ἥτις ἀποφασίζει νὰ παραβῇ τὴν ὀργὴν της καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν δειλὸν λάτρην της νὰ ὑπερβῇ τὴν φιλίαν τοῦ ἐνδιατήματός της, καὶ φαίνεται μάλιστα ὅτι κολακεύεται ἀπὸ τὰς προσπαθείας του. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸν δέχεται ἀσμένως, ἀλλ' ὅχι καὶ μετὰ ὑπερβολικὴν σπουδῆν.

Ἐν τούτοις ὁ ὑμέναιος, οὕτινος τόσοι προηγήθησαν κίνδυνοι, δὲν δύναται νὰ μὴ ἐγκλείῃ τρικυμίας καὶ καταστροφάς.

Ὅντως δὲ, εὐθὺς μετὰ τὸ συνοικέσιον, ὁ σύζυγος σχεδὸν βέβαιος ὅτι θὰ βουκανισθῇ μετὰ μεγάλην εὐχαρίστησιν ὑπὸ τοῦ ἡμίσεός του, γίνεσθαι διὰ παντὸς ἄφαντος.

Καὶ ὁμοῦ ποία ἀντίθεσις ! Ἐνῶ ἡ ἀράχνη ὡς

κόρη καὶ ὡς σύζυγος εἶνε ὁποῖαν τὴν εἶδομεν, ὡς μήτηρ εἶνε πρότυπον ἀληθῶς τρυφερότητος καὶ ἠθικῆς τελειότητος.

Εὐθὺς ὡς γεννήτῃ τὰ ὠά της, λαμβάνει αὐτὰ, τὰ περιτυλίσσει διὰ τεμαχίου ἐκ τοῦ ἰστοῦ της, καὶ συναπορέει τὸν θησαυρὸν μεθ' ἑαυτῆς. Ἄν δέ τις θελήσῃ νὰ τῆς τὰ ἀποσπάσῃ, θὰ ἴδῃ πόσον ἐμμανῶς προσπαθεῖ νὰ τὰ ἀνακτήσῃ εἰς μάτην δὲ θὰ ἐπεχειρεῖ καὶ νὰ τὴν ἀπατήσῃ ἀντικαθίστων αὐτὰ δι' ἄλλων. Καὶ ποῖαν πάλιν δὲν ἐπιδεικνύει τρυφερότητα καὶ μητρικὴν στοργὴν, ὅταν ἐκκολαρθῶσι τὰ μικρὰ της ! Εἰς ἐπίμετρον δὲ παραδειγματικὴ εἶνε ἡ σύμπτωσις ἡ ἐπικρατοῦσα μετὰ τὸν ὄλον τῶν μελῶν τῆς νέας οἰκογενείας.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ γλυκεῖα αὕτη ἀρμονία ὀλίγον διαρκεῖ, μετ' οὐ πολὺ δὲ, ἐφ' ὅσον αὐξάνουσι, σφοδρὰ ἀπέχθεια ἄρχεται ἀπομακρύνουσα τοὺς ἀδελφούς ἀπὸ τὰς ἀδελφάς, οἵτινες ἐπὶ τέλους χωρίζονται ὀριστικῶς, ὅπως μὴ συναντηθῶσι πλέον ἢ ὡς ἐχθροὶ μανιώδεις καὶ ἀνυπόμονοι νὰ καταφωθῶσιν. * *

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ

Εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Γαλλίας, ἔνθα ὑπάρχουσι φρουραὶ, οἱ διοικηταὶ τῶν σταθμευόντων σωμάτων μεριμνῶντες περὶ τῆς υγείας τῶν στρατιωτῶν, καὶ περὶ τοῦ τρόπου ν' αὐξήσωσι τὸ σύνθηθες ποσὸν τῆς τροφῆς ἄνευ υπερβάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ σιτηρεσίου, διωργάνωσαν τοὺς στρατιωτικὸς κήπους. Οὕτω δὲ κατῳρθωσάν καθ' ἐκάστην οἱ στρατιῶται νὰ ἔχωσιν ἀφθονίαν χλωρῶν ὀσπρίων, ἀνεξέδως, τὰ ὁποῖα καθιστῶσι πλειότερον καὶ καλλιτέραν τὴν συνήθη μερίδα τοῦ στρατιώτου. Τοῦτο κυρίως ἐγένετο εἰς τοὺς στρατιωτικὸς σταθμοὺς τῆς βορείου καὶ δυτικῆς Γαλλίας. Μεγάλαι ἐκτάσεις γαιῶν, τέως ἄγονοι, ἐκαλλιεργήθησαν, καθὼς ἐπὶ παραδειγματος αἱ τάφροι τῶν φρακτῶν πόλεων.

Ὅπως ἐνθαρρύνωσι τὴν καλλιέργειαν ταύτην, πολλὰ καὶ γεωργικὰ ἐταιρίαι ἐδέχθησαν τὰ προϋόντα τῶν στρατιωτικῶν κήπων εἰς τοὺς διαγωνισμούς των. Εἰς τῶν διαγωνισμῶν τούτων ἔλαβε χώραν πρὸ τινος χρόνου ἐν Ρουέν. Εἰς τινὰ σημείωσιν ἐπὶ τούτου γενομένην εὐρίσκομεν περιέργους πληροφορίας ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν κήπων τοῦ 24^{ου} συντάγματος.

Ἐν διασχήματι 8 μηνῶν διενεμήθησαν εἰς τοὺς στρατιώτας ὀσπρια χλωρὰ ἐκ τῶν κήπων τοῦ συντάγματος 22,876 χιλιόγραμμα λαχάνων, 650 χιλιόγρ. κάρβου, 800 δαυκίων, 7,292 πράσων, 607 κρομμύων κ.τ.λ. ἀξίας 2,500 φράγκων.

Οἱ στρατιωτικοὶ κήποι καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, προθύμως ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένων, διότι τὰ προϋόντα ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς. Ἐχουσι δὲ καὶ τὸ προσὸν οἱ κήποι οὗτοι, ὅτι διατηροῦσι παρὰ τοῖς χωρικοῖς στρατιώταις τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, πλὴν δὲ